

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
52000 Pazin, Dršćevka 1

1 St-577/2017-88

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Pazinu, po stečajnom sucu Damiru Rabaru, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Ribarska zadruga LANTERNA u stečaju, Pula, Vernalska 4, OIB 01125608804, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Milena Veljović iz Medulina, Fucane 1A, OIB: 90523902370, 10. listopada 2019.

riješio je

I. Iz iznosa kupovnine od 875.590,00 kn, ostvarenog prodajom nekretnine stečajnog dužnika i to: k.č.br. 1719/19; k.č.br. 1719/20; k.č.br. 1719/38, sve upisane u zk.ul. 8706, k.o. Pula, (skupni predmet prodaje, identifikator prodaje 6115, identifikator nadmetanja 12812) namirit će se:

- 1.) troškovi unovčenja u iznosu od 178.333,74 kn,
- 2.) tražbina razlučnog vjerovnika Istarska kreditna banka Umag d.d. u iznosu od 697.256,26 kn.

II. Nalaže se Financijskoj agenciji, Regionalni centar Rijeka, Frana Kurelca 3, da nakon pravomoćnosti ovog rješenja izvrši isplatu sa računa HR3323900011300028779, te sa računa HR1123900011300028787 kako slijedi:

1.) stečajnom dužniku Ribarska zadruga LANTERNA u stečaju, Pula, Vernalska 4, OIB: 01125608804, iznos od 178.333,74 kn na račun HR51 2402 0061 1008 6384 7.

2.) razlučnom vjerovniku Istarska kreditna banka Umag d.d., Ernesta Miloša 1, Umag, OIB: 65723536010, iznos od 697.256,26 kn, na račun HR77 2380 0061 0000 0000 5.

Obrazloženje

Nekretnine stečajnog dužnika, pobliže označene u točki I. izreke, prodane su u stečajnom postupku na trećoj elektroničkoj javnoj dražbi za ukupan iznos od 875.590,00 kn.

Odredbom čl. 248. st. 1. Stečajnog zakona (NN 71/15, 10/17, dalje: SZ), propisano je da će, nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, sud iz iznosa ostvarenog prodajom: 1. namiriti troškove unovčenja iz čl. 254. tog Zakona, 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redosljedu određenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Po odredbi čl. 114. st. 1. i 3. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16-Odluka USRH, dalje: OZ), nakon namirenja tražbina koje se prvenstveno namiruju, namiruju se tražbine osigurane založnim pravom po redu stjecanja založnog prava.

Uvidom u izvadak iz zemljišnih knjiga za unovčene nekretnine utvrđeno je da je na istima kao prvi razlučni vjerovnik upisana Istarska kreditna banka d.d., Umag, i to na temelju Ugovora o kreditu od 19. studenog 2007. godine, temeljem kojeg je upisano založno pravo u iznosu od 306.207,56 EUR-a, u kunsnoj protuvrijednosti, i ostalih uvjeta iz Ugovora. Potom je

razlučno pravo Istarske kreditne banka d.d., Umag upisano temeljem Ugovora o okvirnom iznosu korištenja (zaduženja) kreditnog i garantnog potencijala Banke te osiguranju tražbine zasnivanjem hipoteke na nekretninama od 17. prosinca 2013. godine na iznos od 100.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti, zatim na temelju Ugovora o kreditu od 09. lipnja 2015.god., u iznosu od 100.534,18 EUR u kunsjoj protuvrijednosti, temeljem Ugovora o kreditu od 09. lipnja 2015. godine u iznosu od 119.053,63 EUR, u kunsjoj protuvrijednosti, te temeljem Ugovora o kreditu od 14. listopada 2015. godine u iznosu od 236.177,30 EUR u kunsjoj protuvrijednosti.

Podneskom od 29. travnja 2019. razlučni je vjerovnik djelomično osporio zahtjev stečajnog upravitelja za namirenje troškova unovčenja, a koji se odnosi na obračun neizravnih troškova i to razmjerni iznos tražbine neisplaćenih plaća radnika u bruto iznosu utvrđene u stečajnom postupku koje su veće od tri neisplaćene plaće koje radnik ostvaruje prema posebnom propisu, najviše do iznosa tri neisplaćene minimalne plaće ostvarene u RH. Ovo stoga što troškovi neisplaćenih plaća radnicima jesu troškovi stečajnog postupka, ali se oni ne mogu niti smiju smatrati troškovima koji su izravno ili neizravno povezani s unovčenjem predmeta ili stvari na kojoj postoji razlučno pravo jer oni nisu nastali povodom te stvari niti su u nekoj vezi s njom. Vrijednost unovčenih nekretnina da je utvrđena u skladu s procjenom koju je dostavio razlučni vjerovnik, odnosno za utvrđivanje vrijednosti nekretnina da nije izrađivan novi elaborat, već da je takav elaborat izrađen isključivo za utvrđivanje vrijednosti pokretnina.

Prije svega, sukladno prihvaćenom pravnom shvaćanju prihvaćenom na sjednici Odjela trgovačkih i drugih sporova održanoj 18. ožujka 2019. iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju se troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava.

Stoga zahtjev stečajnog upravitelja za izdvajanje u stečajnu masu iznosa od 43.779,50 kn na ime troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava u paušalnom iznosu od 5 % od utška (čl. 254. st.2 SZ-a) nije osnovan.

Nadalje, temeljem odredbi čl. 254. Stečajnog zakona (Narodne novine br 70/15 i 104/17), Stečajni upravitelj dužan je dostaviti sudu obračun troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i troškova njegova unovčenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi. Troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5 % od utška (st. 2.). Troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5 % od utška. Ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja (st.3.).

Temeljem odredbi čl. 254. st. 3. SZ, utvrđuju se troškovi unovčenja tog predmeta, s time da se oni utvrđuju u paušalnom iznosu od 5 % od utška, no ako su stvarno nastali troškovi i ostale obveze stečajne mase znatno niži ili viši, onda će se oni odrediti u stvarnoj visini.

Razlučni vjerovnik Istarska kreditna banka d.d., Umag osporio je obračun troškova unovčenja stečajne upraviteljice u odnosu na plaće rednika u stečaju u iznosu od 35.605,88 kn te na trošak izrade elaborata procjene vrijednosti nekretnina u iznosu od 5.550,22 kn.

Troškovi unovčenja stvari iz članka 254. st. 3. SZ su, osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena nekretnine, oglas o prodaji, itd.) i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar.

Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari iz čl. 247. SZ-a.

Razlučni vjerovnik Istarska kreditna banka d.d., Umag pogrešno ističe da se trošak izrade elaborata odnosi na trošak procjene vrijednosti nekretnine, a za koju nekretninu je procjenu dostavio sam razlučni vjerovnik.

Naime, zatraženi trošak izrade elaborata ne odnosi se na troškove izrade elaborata za nekretnine, već za pokretnine. Stečajni upravitelj zatražene troškove procjenitelja dokumentirao je računom stalnog sudskog procjenitelja broj 1-1-1 od 17. siječnja 2018. u iznosu od 8.510,00 kn izdanog za „izradu elaborata o procjeni tržišne vrijednosti predmetnog dijela imovine na lokaciji u Puli“. Stoga, kako su tim elaboratom obuhvaćene sve pokretnine stečajnog dužnika, uključujući i pokretnine koje su bile predmetom prodaje, valjalo je u razmjernom djelu od 65,22 %, prihvatiti obračun troška i to u visini od 5.550,22 kuna.

Međutim, trošak neisplaćenih plaća radnika (čl.155. S.Z.) u razmjernom dijelu od 65,22 %, odnosno u iznosu od 35.605,88 kuna, ne spada u trošak unovčenja predmeta stečajne mase.

Naime, stečajni zakon ne sadrži pojam „izravni“ i „neizravni“ troškovi unovčenja. Odredba članka 254. SZ-a glasi „(1) Stečajni upravitelj dužan je dostaviti sudu obračun troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i troškova njegova unovčenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi. (2) Troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5% od utška. (3) Troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5% od utška. Ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja.“

Iz navedene odredbe proizlazilo bi da se troškovi unovčenja određuju paušalno u iznosu od 5% od utška. U konkretnom slučaju utržak iznosi 875.590,00 kn, pa bi 5% od utška činio iznos od 43.779,50 kn. Međutim, zakonodavac je odredio da se unatoč tome što se troškovi unovčenja u pravilu određuju paušalno, oni mogu odrediti u stvarnoj visini, ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši.

Stoga, ako bi se od ostvarene kupovnine oduzeo na ime troškova unovčenja paušalni iznos od 5% od utška (konkretno 43.779,50 kn), ne bi bilo bitno je su li to izravni ili neizravni troškovi. S druge strane ako bi se od ostvarene kupovnine oduzeo na ime troškova unovčenja veći iznos od pripadajućeg paušala, tada bi se troškovi odredili u stvarnoj visini nastalih troškova unovčenja koja visina mora biti opravdana i dokumentirana kako po trošku tako i po visini.

U konkretnom slučaju stečajni upravitelj dostavlja sudu obračun troškova u znatno većem iznosu od pripadajućeg paušala tvrdeći da su to stvarno nastali troškovi unovčenja. Iznos od 172.783,52 kn iz navedenog obračuna, nije sporan, a čine ga:

- komunalna naknada, naknada za uređenje voda, komunalije, oglas RNA elektronička javna dražba i dr. u iznosu od 19.366,84kn,
- povrat predujma predlagatelju u iznosu od 16.305,00 kn
- Troškovi oglašavanja prodaje u iznosu od 373,06 kn,
- Troškovi stečajnog upravitelja u iznosu od 1.304,40 kn,
- Nagrada stečajnom upravitelju u iznosu od 86.919,35 kn,
- Troškovi knjigovodstvenih usluga u iznosu od 15.652,80 kn,
- Troškovi platnog prometa u iznosu od 1.903,49 kn,
- Ostali troškovi (pečat, fotokopiranje, poštarina i sl.) u iznosu od 1.609,58 kn, te
- Troškovi arhiviranja poslovne dokumentacije-predvidivi, u iznosu od 29.349,00 kn.

Iz navedenog opisa troškova proizlazilo bi da se radi o troškovima koji su s jedne strane nužni za redovno funkcioniranje stečajnog dužnika, te troškovi vezani za rad stečajnog upravitelja kao tijela stečajnog postupka.

Prema odredbi članka 134. stavka 2. SZ-a stečajna masa služi namirenju troškova stečajnoga postupka te tražbine vjerovnika stečajnoga dužnika, odnosno tražbine čije je namirenje osigurano određenim pravima na imovini dužnika. Stečajnu masu čini cjelokupna

imovina dužnika u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka te imovinu koju on stekne tijekom stečajnoga postupka (stavak 1).

Namirenje pojedine kategorije vjerovnika stečajnog dužnika propisano je zakonom. Tako razlučni vjerovnici imaju pravo odvojenoga namirenja na toj stvari ili pravo unovčenja prema odredbama članka 248. ovog Zakona. Vjerovnici stečajne mase namiruju se redom kako njihove obveze dospijevaju. Njihove tražbine su obveze stečajne mase koje čine (1) troškovi stečajnog postupka i (2) ostale obveze stečajne mase (članak 154. SZ-a). Stečajnim zakonom jasno je propisano što se smatra troškovima stečajnog postupka, a što ostalim obvezama stečajne mase. Osiguranje sredstava za namirenje vjerovnika stečajne mase je zadatak stečajnog upravitelja koji prema odredbi članka 157. SZ-a mora tijekom cijelog postupka voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a tijekom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za namirenje takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti (stavak 1.). Prije zaključenja stečajnog postupka stečajni upravitelj je dužan, uz suglasnost suda, dio stečajne mase izdvojen u smislu odredbe stavka 1. ovog članka položiti kod suda ili javnoga bilježnika. Nakon zaključenja stečajnog postupka o isplati iz položenoga novca odlučuje sud na temelju zahtjeva pojedinih vjerovnika stečajne mase, vodeći računa o potrebi da se osiguraju odgovarajuća sredstva za isplatu onih vjerovnika koji za ostvarenje svojih tražbina još uvijek ne raspolažu ovršnom ispravom ili drugom valjanom pravnom osnovom (stavak 2.).

Iz navedenih pravila bi proizlazilo da svi vjerovnici stečajnog dužnika (razlučni, vjerovnici stečajne mase i stečajni vjerovnici) imaju pravo namiriti se iz stečajne mase koja tome i služi. Sredstva ostvarena prodajom predmeta razlučnog prava su sredstva koja služe namirenju tražbine razlučnog vjerovnika, a razlučni vjerovnik kojemu je dužnik i osobno odgovoran, ako prijavi i tražbinu, može se namiriti i iz ostale stečajne mase kao stečajni vjerovnik. Dakle, tim pravilima Stečajni zakon uređuje da unutar stečajne mase postoji masa iz koje se može namiriti samo razlučni vjerovnik (ne i stečajni vjerovnik). Stečajni vjerovnik može se namiriti iz sredstava ostvarenih unovčenjem ostale imovine stečajnog dužnika, diobama, a razlučni vjerovnik može se iz tih sredstava namiriti samo pod naprijed navedenim uvjetima.

Što se tiče vjerovnika stečajne mase, odnosno nositelja tražbina nastalih u pravilu nakon otvaranja stečajnog postupka, propisano je da se namiruju kako tražbine dospijevaju i da o namirenju brine stečajni upravitelj. Stečajni upravitelj je dužan osigurati sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a tijekom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za namirenje takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti. Dakle, stečajni upravitelj bi morao predvidjeti sve obveze stečajne mase, osigurati sredstva za njihovo namirenje po dospijeću ili u budućnosti. Kako se za troškove unovčenja zahtijeva da su stvarno nastali u vrijeme kada stečajni upravitelj sastavlja obračun tih troškova, ostvarena kupovna ne bi mogla služiti namirenju tražbina vjerovnika stečajne mase koje nisu dospjele ili stvarno nastale. Iz navedenih razloga stečajni upravitelj mora dokumentirati tražbinu vjerovnika stečajne mase, njeno dospijeća i navesti je su li za to sredstva osigurana kako je propisano odredbom članka 157. SZ-a.

Sporno je iz kojih se sredstava mogu osigurati sredstva na namirenje tražbina vjerovnika stečajne mase, odnosno može li se vjerovnik stečajne mase namiriti iz sredstava ostvarenih prodajom predmeta razlučnog prava, djelomično ili u cijelosti. Sudska praksa krenula je u pravcu da bi se vjerovnici stečajne mase (troškovi stečajnog postupka) mogli razmjerno namiriti, odnosno sredstva za njihovo namirenje osigurati i iz sredstava ostvarenih prodajom predmeta razlučnog prava pa je tako na 5. sjednici sudaca i sudskih savjetnika svih sudskih odjela Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 19. lipnja 2008. usvojeno pravno shvaćanje da su troškovi unovčenja stvari, osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena

nekretnine, oglas o prodaji, itd.) i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar, a troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari na kojem postoji razlučno pravo. Prema navedenom shvaćanju trebalo bi se raditi o troškovima koji su nastali radi cjelokupne stečajne mase, dakle, trebalo bi se raditi o takvim vjerovnicima stečajne mase čiji troškovi su nastali radi provođenja stečajnog postupka, odnosno troškovi koji se potrebni da bi se stečajni postupak provodio.

Prema shvaćanju ovoga suda, svi opći troškovi koji su nastali radi redovnog provođenja stečajnog postupka, a koji su zajednički za cjelokupni postupak bez kojih se taj postupak ne bi mogao provoditi (npr. nagrada i troškovi stečajnog upravitelja, knjigovodstveni servis, trošak vođenja žiro-računa kod banke i slično) namiruju se razmjerno iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju svi ostali troškovi, kao što su troškovi plaća radnika, ne smatraju se općim troškovima koji se namiruju razmjerno iz ostvarene kupovnine, već iz ostale stečajne mase.

Slijedom navedenog a i temeljem odredbe čl. 125. st. 1., čl. 132.c st. 3., čl. 132.i st. 1. OZ-a u svezi s čl. 28. st. 1. i 2. Pravilnika o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku (NN 156/14) donesena je odluka kao u izreci.

U Pazinu 10. listopada 2019.

Stečajni sudac
Damir Rabar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine. Žalba se podnosi u roku od 8 dana od dana objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova (čl. 12. st. 1. i 2. SZ-a, NN 71/15), putem ovog suda u četiri primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. Žalba protiv rješenja o namirenju odgađa isplatu (članak 125. stavak 6. Ovršnog zakona).

DNA:

- Stečajna upraviteljica Milena Veljović, Medulin, Fucane 1A
- IKB Umag d.d., Ernesta Miloša 1, Umag
- e-oglasna ploča suda 8 dana

Po pravomoćnosti:

- FINA Rijeka, F. Kurelca 8

Broj zapisa: **1788e-cacf5**

Kontrolni broj: **09055-1ab91-f795e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DAMIR RABAR, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.